

[Kantsø.]

Udvalget maa endvidere anse det for ønskeligt, at der i Regnskabet — eventuelt gennem en Note til „Reserve- og Kursreguleringsfonden“ — gives Oplysning om, hvor stor Kursrisikoen paa den til Guldparitet optagne Gæld er ved Regnskabsaarets Udgang.

Udvalget kan i øvrigt henholde sig til de rigsdagsvalgte Revisorers Bemærkninger angaaende Regnskabet og stiller Forslag til Beslutning om, at Hypotekbankens Regnskab for 1937—38 godkendes af Rigsdagen.

Stein: De Udtalelser, der nu blev fremsat af den ærede Ordfører, er jo tiltraadt af hele Udvalget. Naar vi alligevel har villet fremkomme med en Mindretalsudtalelse, er det, fordi vi har ment, at de Posteringsændringer, som der er Tale om, kræver en vis Motivering, og at det ikke er uden Betydning, at Medlemmerne er klar over, hvorfor man ønsker at foretage disse Ændringer. Det konservative Mindretal, som har rejst dette Spørgsmaal, har derfor, med Tilslutning fra Venstres Side, ønsket at understrege, at hvad enten man som tidligere fører hele Avancen ved Salg af de omhandlede Obligationer til Fradrag paa Kontoen „Kurstab ved Køb af udenlandsk Valuta“, eller man, som for det sidste Regnskab, ganske vilkaarligt foretager en Deling af Avancebeløbet mellem Driftsregnskabet og Kursreguleringsfonden, er det efter Mindretallets Opfattelse lige urigtigt.

Med Hensyn til Begrundelsen udtales der, at da man i Hypotekbankens Status, ligesom paa Statsregnskabet, opfører alle de ældre Laan til Guldparitet, vilde det eneste rigtige være, at hele Kursavancen førtes til Indtægt paa Kursreguleringskontoen. Ganske vist vilde Driftsregnskabet saa figurere med et Underskud i Stedet for med et Overskud, men det offentlige, som selv gennem Banklov og Banktilsyn stiller vidtgaaende Krav til den private Virksomhed, maa naturligvis lægge Vægt paa, at ogsaa dets egne Institutioners Regnskaber fremtræder formelt uangribelige.

Ud fra den samme Betragtning er det, vi har henstillet, at man, hvis man ikke vil opføre Hypotekbankens Gæld opgjort efter de aktuelle Kurser, saa i alt Fald i en Note til Kursreguleringsfonden anfører Kursrisikoen paa Gælden pr. 31. Marts. Selve Hypotekbankens Soliditet kan jo ikke omtvistes, idet Staten hæfter med en Grundfond paa 30 Mill. Kr.

Endelig har Mindretallet fundet Anledning til at gøre opmærksom paa, at det virker desorienterende, naar der i Oversigten paa Regnskabs Side 35 uden nærmere Forklaring opføres et Overskudstal, som er ganske forskelligt fra Driftsregnskabet's Overskud.

I øvrigt slutter ogsaa Mindretallet sig til den Indstilling, der foreligger her.

Finansministeren (V. Buhl): Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes man naturligst posterer Hypotekbankens Valutakursavance, deler jeg den Opfattelse, som er gjort gældende af Udvalget, at det rigtigste vilde være at postere den direkte paa Kursreguleringsfonden, medens man i de sidste Aar i hvert Fald har benyttet den Fremgangsmaade at lade den gaa til denne Fond via Driftsregnskabet, for det sidste Aars Vedkommende dog kun for en Del af Beløbet.

Jeg kan endvidere være enig i, at det vil være naturligt, at Regnskabet giver Oplysning om, hvor stor Kursrisikoen er for de Forpligtelser, som Hypotekbanken har med Hensyn til den til Guldparitet bogførte Gæld. Jeg kan ogsaa give det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) Tilsagn om at henstille til Hypotekbanken — samtidig med at jeg retter Henstilling vedrørende de to Punkter, jeg har nævnt — at foretage en Ændring i den Oversigt, som det ærede Medlem sigtede til, saadan at det maaske kan blive lidt klarere, hvad Tallene angiver.

Det konservative Mindretal har jo fundet Anledning til med Tilslutning fra de ærede Repræsentanter for Venstre at gøre en Slags Afbigt for Partiets Stilling til de foregaaende Regnskaber. Den tidligere Posteringsmaade betegnes nu af Mindretallet kategorisk som urigtig, medens man betegner den Fremgangsmaade, der er Tale om fremtidig at anvende, som den eneste rigtige. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds og vist flere af de ærede Udvalgsmedlemmer — det samme gælder mig — har imidlertid været med til at godkende de tidligere Regnskaber fra Hypotekbanken, af hvis Beretninger det klart fremgik, at saadan havde man baaret sig ad. Der foreligger ikke fra Hypotekbankens Side noget som helst Forsøg paa at give Udtryk for andet, end hvad der er foregaaet, og jeg forstaar derfor ikke rigtig, at det ærede Mindretal har følt Trang til denne Særudtalelse. Det er jo et Spørgsmaal, som kan diskuteres. Jeg for min Del nærer ikke noget som helst Samvittighedsnag ved som